

Punguța cu doi bani

ERA ODAT-O BABĂ și un moșneag. Baba avea o gaină și moșneagul un cucoș. Găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi, și baba mânca o mulțime de ouă, iar moșneagului nu-i da nici unul. Moșneagul într-o zi pierdu răbdarea și zise:

- Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

- Da' cum nu, zise baba, care era foarte zgârcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucoșul tău să facă ouă, și-i mânca; că eu așa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul pofțicios și hapsân se ia după gura babei, și de ciudă prinde iute și degrabă cucoșul și-i dă o bătaie bună, zicând:

- Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea, ca să nu mai strici mâncarea degeaba.

Cucoșul cum scăpă din mâinile moșneagului, fugi de-acasă și umbla pe drumuri, bezmetec. Și cum mergea el pe un drum, numai iaca gasește o punguță cu doi bani. Și cum o gasește, o și ia în clonț și se întoarnă cu dânsa înapoi spre casa moșneagului. Pe drum, întâlnește o trăsură c-un boier și cu niște cucoane. Boierul se uită cu băgare de samă la cucoș, vede în clonțu-i o punguță și zice vezeteului:

- Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cucoșul cela în plisc?

Vezeteul se dă iute jos din capra trăsurii și c-un feliu de meșteșug prinde cucoșul și, luându-i punguța din clonț, o dă boierului. Boierul o ia fără păsare, o pune în buzunar și pornește cu trasura înainte. Cucoșul, supărat de asta, nu se lasă, ci se ia după trăsură, spuiând neîncetat:

